

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 30. prosinac 2018.

[Multimedia]

Obitelj je blago koje treba čuvati i braniti

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas slavimo blagdan Svete obitelji, a liturgija nas poziva da razmišljamo o iskustvu Marije, Josipa i Isusa, koje je ujedinjavala neizmerna ljubav i kroz život nosilo veliko pouzdanje u Boga. Današnji odlomak Evanđelja (usp. *Lk 2, 41-52*) opisuje putovanje Nazaretske obitelji u Jeruzalem, na blagdan Pashe. Ali na povratku roditelji primjećuju da njihov dvanaestogodišnji sin nije u karavani. Nakon tri dana traženja i strahovanja nalaze ga u hramu kako sjedi među učiteljima i razgovora s njima. Ugledavši Sina, Marija i Josip „zapanjiše se“ (r. 48) a Majka mu je izrazila svoju zabrinutost riječima: „Gle, otac tvoj i ja žalosni smo te tražili“ (ibid.).

Čuđenje – oni se „zapanjiše“ – i *tjeskoba* – „otac tvoj i ja žalosni“ – dva su elementa na koje vam želim skrenuti pažnju: čuđenje i tjeskoba.

U Nazaretskoj obitelji *čuđenje* je bilo trajno prisutno, pa čak i u dramatičnom trenutku kao što je gubitak Isusa: to je sposobnost čuđenja nad postupnim očitovanjem Sina Božjega. To je isto čuđenje kojim su obuzeti pismoznanci u hramu zadivljeni „razumnošću i odgovorima njegovim“ (r. 47). Ali što je čuđenje, što znači čuditi se? Čuditi se i diviti se suprotno je od uzimanja svega zdravo za gotovo, suprotno je tumačenju stvarnosti koja nas okružuje i događaja povijesti isključivo prema našim kriterijima. A osoba koja to čini ne zna što je divljenje, što je čuđenje. Čuditi se znači otvoriti se drugima, shvatiti razloge koje su druge naveli da nešto učine: taj je stav važan za ozdravljenje narušenih odnosa među ljudima, a također je prijeko potreban za ozdravljenje otvorenih rana u obitelji. Kad se jave problemi u obiteljima, uzimamo zdravo za gotovo da smo mi u pravu i zatvaramo vrata drugima. Umjesto toga, moramo misliti: „Što je dobro kod te osobe?“ i

divite se ovom „dobru“. I to pomaže jedinstvu obitelji. Ako imate problema u obitelji, sjetite se onog dobrog kod pojedinog člana obitelji s kojim imate problema i divite se tome. I to će pomoći ozdravljenju obiteljskih rana.

Drugi element koji bih htio preuzeti iz Evanđelja je *tjeskoba* koju su Marija i Josip osjetili kad nisu uspjeli pronaći Isusa. Ta tjeskoba očituje središnju ulogu Isusa u Svetoj obitelji. Djevica i njezin suprug primili su tog Sina, čuvali su ga i gledali kako raste u dobi, mudrosti i milosti među njima, ali iznad svega je rastao u njihovim srcima; i malo po malo njihova ljubav i razumijevanje prema Njemu sve su više rasli. Eto zašto je Nazaretska obitelj sveta: zato što je u njezinu *središtu* bio Isus, Marija i Josip su svu svoju pažnju i brigu posvetili Njemu.

Ta tjeskoba koju su oni osjećali ta tri dana u kojima su bili bez Isusa, također bi trebala biti naša tjeskoba kad smo *daleko od Njega*, kad se udaljimo od Isusa. Trebali bismo oćutjeti tjeskobu kad više od tri dana zaboravimo na Isusa, kada ne molimo, ne čitamo Evanđelje, ne osjećamo potrebu za njegovom prisutnošću i njegovim utješnim prijateljstvom. A mnogo puta prođu dani a da se ni ne sjetimo Isusa. A to nije dobro; to je jako loše. Trebali bismo osjećati tjeskobu kad se te stvari dogode. Marija i Josip su ga tražili i našli su ga u hramu dok je naučavao: i mi, prije svega u Božjoj kući, možemo susresti božanskog Učitelja i prihvatiti njegovu poruku spasenja. U euharistijskom slavlju doživljavamo Kristovo iskustvo; On nam govori, daje nam svoju Riječ, prosvjetljuje nas, prosvjetljuje naš put, daje nam svoje Tijelo u Euharistiji iz čega crpimo snagu potrebnu za suočavanje s teškoćama svakoga dana.

I danas se vratimo svojim domovima s ove dvije riječi: čuđenje i tjeskoba. Znam li se čuditi kad vidim dobre stvari kod drugih i tako rješavati obiteljske probleme? Osjetim li tjeskobu kad odlutam od Isusa?

Molimo za sve obitelji na svijetu, osobito za one u kojima iz raznih razloga ne vladaju mir i sklad. Povjerimo ih zaštiti Svete obitelji iz Nazareta.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

pomolimo se zajedno za sve one u Demokratskoj Republici Kongo koji trpe zbog nasilja i ebole. Nadam se da će svi predano raditi na očuvanju ozračja mira koje omogućuje redovito i mirno provođenje izbora. Pomolimo se zajedno: „Zdravo Marijo...“.
